

Mas Llobet

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Man Llobet, s/n
Emplaçament	Carretera de Palau de Plegamans a Caldes de Montbui, pk. 9,500 a mà esquerra
Alçada:	154

Coordenades:

Latitud:	41.60443
Longitud:	2.17828
UTM Est (X):	431527
UTM Nord (Y):	4606184

Classificació

Número de fitxa	08033 - 96
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	des del 2007 tot el mas està en procés de restauració
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla de Protecció Urbanística Municipal
Número inventari	Sí (IPA 33667)
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 003A00078
Autoria de la fitxa	Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa:	dl., 22/09/2008 - 02:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa i pis, amb la coberta de teula àrab, a dues aigües i el carener perpendicular a la façana principal. Actualment està en procés de restauració i la coberta de teula i el bigam de fusta han estat desmuntats i emmagatzemats per tornar a ser col·locats (a excepció d'aquelles parts malmeses pel pas del temps). A la façana principal hi ha una gran porta adovellada formant un arc de mig punt i un portaló de fusta. Ambdós costats del portal hi ha un banc de pedra i maó adossats a la paret. A l'esquerra del portal principal, hi ha una segona obertura, amb llinda de fusta i brancals de maó superposats amb un marxapeus, que donaven a un rebost. A la dreta, una obertura rectangular, restaurada amb els brancals, llinda i ampit de maó; per davant de la finestra, a l'exterior uns pilars fets de maó que aguanten un abeurador o pica de pedra. A la planta pis hi ha dues obertures, la principal i més gran situada per damunt del portal adovellat, i la segona a mà dreta, totes dues amb els contorns resseguits de maó i la llinda formant un arc a mena de plec de llibre.

La pedra utilitzada per als murs estructurals o tancaments és principalment granítica, de mida reduïda i seguint les formes que la naturalesa li ha donat, tot i que també s'observen afegits fets amb maó. L'unió entre peces és amb argamassa, és a dir una barreja de calç, sorra i aigua; totes les parts ja netejades i restaurades de les façanes, han estat gratades i s'hi ha afegit ciment. Adossat a la dreta del mas, hi ha un edifici de grans dimensions, les antigues bodegues, el qual fa poc temps que ha estat restaurat, de planta rectangular, amb la coberta a dues aigües i en teula àrab. Només alguns dels annexes, com el paller, o un parell de corts, disposen de coberta a una sola aigua. Les teules estan col·locades a llata per canal sobre bigam de fusta; és a dir, col·locades lateralment entre llates i una fila forma la canal i l'altra el carener, amb els cabirons col·locats paral·lels a la biga serrerera de l'edifici. El pendent de la coberta oscil·la al voltant del 30%. Les façanes de l'edifici estan fetes amb maó i el lligam està compostat per un ciment tintat que li dona una coloració blanquinosa, semblant a l'argamassa. La façana principal presenta quatre obertures totes elles formant un arc de mig punt. A mà dreta, un gran portaló, per on entraven els carros. Al centre, per sota el carener, el portal d'entrada a la bodega, amb un marxapeus, i ambdós costats d'aquest, dues obertures de dimensions considerables per on es descarregaven les botes. Sembla ser que a l'interior conserva encara la premsa i els dipòsits del vi, però no ha estat possible entrar-hi.

A l'esquerra de la façana principal del mas, hi ha un porxo amb coberta de teula àrab i a dues aigües, amb el bigam de fusta, i sis pilars de maó que suporten el pes de la coberta, que serà restaurat idènticament. Per davant del porxo i de la façana del mas, hi ha una gran era de planta rectangular feta amb rajol ceràmic català, de 30 x 30cm, amb algunes empremtes deixades a l'hora de coure l'argila, que ha estat netejat i deixat al descobert. Aquest mesura 20 x 30 metres.

Història

Situat a la part més meridional del terme de Caldes, es troben documents situant aquest mas "Ipssas cassas de Lobeto" (1023); "mansi Lupeti" (1315); "Mas Llobet, o "Llobet" o "Llovet" (s. XV a XX); "Can Llobet" (s. XX).

S'han trobat documents parlant de diverses persones relacionades amb el mas: Berenguer L. (1203); Bernat L. (1258; Ferran L. (1279); Arnau L. (1305), co-fundador del 2n benefici de St. Pere de Caldes; Pere "Dulcis" o "Ducii", hereu del mas Llobet (1315); "Jaume dez Vilar per lo Mas Marmany ara anomenat Mas Llobet" (1353); Arnau de Vilanova alias Cabot, del mas Llobet 1371); Antic Llobet (1403); Antoni Llobet "de la Torra" i "Bernat llobet (1445); Antoni Llobet "del Mas Castell, alias Saig que vuy se anomena Lobet situat en la parroquia de PalauSoliatar" (1450). (En realitat el mas Castell en documents ben anteriors era veí del mas Llobet, i probablement li va quedar agregat). Joan Llobet i Narcís, el seu fill, hipotequen tot el mas "vocatum mas Castell alias Saig" de Palau Solità, "Rònec". Aquest mateix Joan Llobet, documentat en 1556

a 1568, potser és l'últim propietari que porta el nom del mas. L'any 1594, Pau Moradell posseeix el mas Llobet. L'any 1619 es parla dels honors del mas Castell "quem possidet En Llobet de Caldes", sense precisar noms, però seguia dels Moradell. L'any 1689, Fèlix de Marimon venia "lo mas Llobet, juntament amb el forn del vidre de Palau Solità, a Pau de Feu; els creadors d'aquest darrer ho tornaven a vendre en 1727. en aquella època alguns documents anomenen el mas "mas Llobet o Rovira" (1727, 1734). Tenia 71 quarters i afrontava, l'any 1727, a llevant amb Joan Palaudàries, de Palaudàries, i el camí de Montbui al castell de Plegamans; a migdia amb Puigoriol, el camí de Caldes, i possessions del mas Moragues; a ponent amb el mas Pujol i la Torre de Marimon. A finals del segle XVIII era dels Fatjó, de Cerdanyola, ja propietaris del mas Pujol. El dia 1 de gener de 1868, el mas Llobet va quedar separat de la parròquia de Caldes i agregat a la de Plegamans. Resta però actualment en terme de Caldes de Montbui.

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immoble de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 129-129.Editorial Teide. Barcelona.

